

Kitab Daniel - Nomer Wolulas Sanga Puluh Sanga

Mbabar Piwulang-Piwulang Palsu: Panaliten Sajarah ngenani “the Daily” ing Adventisme

Jeff Pippenger

2024-02-22

Ing artikel kaping wolung puluh siji ing runtutan artikel iki ngenani kitab Daniel, kita wis nyakup sawijining pethikan saka Manuscript Releases, jilid 20, 17–22, ing ngendi Sister White kanthi cetha negesake manawa piwulang sing nyariosake bilih “kang saben dina” iku nglambangake papan suci Kristus wis kaparingake marang Para Penatua Prescott lan Daniells dening “malaékat-malaékat kang wus diusir saka swarga.” Panjenengané satemené ora kanthi langsung netepake gagasan palsu bab “kang saben dina” mau, kaya sing wis daklakoni, nanging cathetan sajarah kanthi cetha banget nuduhake manawa iku kang padha diupaya déning wong-wong mau kanggo ditegakake minangka bebener. Wong-wong mau padha ngupaya nulis manèh pérangan-pérangan saka buku Daniel and the Revelation anggitané Uriah Smith, kang njunjung pangerten ngenani “kang saben dina,” kang déning panjenengané diarani ing Early Writings, kaca pitung puluh papat, minangka pandhangan kang bener.

W. W. Prescott wis nerbitaké sawijining majalah périodik kanthi irah-irahan The Protestant, kang tema siji-sijiné yaiku ngluhuraké panemu palsu bab “the daily.” Dhèwèké lan présidhèn General Conference, A. G. Daniells, dadi pucuk tombak satanis kanggo nerusaké upaya Prescott tumuju netepaké doktrin palsu iku minangka panemu ortodoks ing Adventisme, nanging sajroning Ellen White isih gesang, kasilé ing upaya satanis mau tetep kaendhalèkaké. Ing taun 1931, Daniells nglapuraké yèn ing taun kang padha nalika pethikan saka Manuscript Releases iku katulis (1910), dhèwèké (Daniells) wis nganakaké wawancara karo Sister White ngenani “the daily,” lan yèn dhèwèké wis nuntun panemuné supaya pracaya yèn panemuné dhèwèké lan Prescott iku bener.

Penting kanggo mangerteni sajarah iki, amarga saiki kita wiwit nimbang tambahing kawruh sing teka ing taun 1989, nalika garis-garis reformasi kang suci lan enem ayat pungkasan saka Daniel sewelas kabukak saka segelé. Kanggo ngenali pepadhang kang diasilake lumantar ambruké Uni Sovyèt minangka panggenapaning ayat patang puluh saka Daniel sewelas, prelu “kang saben dinané” lan sajarah kenabian kang diwakili déning “kang saben dinané” dipahami kanthi bener, amarga sajarah iku nggambarake pengulangan saka sajarah mau ing ayat patang puluh nganti patang puluh lima saka Daniel sewelas. Ayat-ayat mau nerangake manawa piwulang kang kabukak saka segelé ing ayat-ayat kasebut yaiku “warta saka wetan lan lor,” kang nindakake panguya-uyaning pungkasan marang umaté Gusti Allah.

Nanging pawarta saka wetan lan saka lor bakal ngganggu dheweke; mulane dheweke bakal maju kanthi bebendu gedhé kanggo numpes lan nglebur nganti tuntas wong akèh. Lan dheweke bakal ngedegaké kémah-kémah kratoné ana ing antarané segara-segara ing

gunung suci kang mulya; nanging dhèwèké bakal tekan pungkasané, lan ora ana wong siji waé sing bakal nulungi dheweke. Daniel 11:44, 45.

Pesen ayat patang puluh sing kabikak nalika ambruké Uni Sovyèt ing taun 1989, iku yaiku pesen udan pungkasan sing bakal njalari kapausan (raja saka lor) “metu kanthi bebendu gedhé kanggo numpes, lan kanggo ngrampungaké nyirnakaké akèh wong.” “Kabar” sacara profetik iku sawijining pesen.

Lan kapriye wong-wong mau bakal martakake, manawa ora diutus? kaya kang katulisan, Endah banget sikilé para wong kang martakake Injil karukunan, lan nggawa pawarta kabungahan bab prekara-prekara becik! Rum 10:15.

Piwulang bab udan pungkasan iku yaiku piwulang kang kaaturake déning para juru-jaga ing dina-dina pungkasan kagungané Allah, kang padha ngidungaké kidung pakebon anggur lan kidungé Musa lan Sang Cempen.

Saèstu endah ing sadhuwuring pagunungan sikilé wong kang nggawa kabar becik, kang ngumumaké tentrem; kang nggawa kabar becik bab kabecikan, kang ngumumaké karahayon; kang ngandika marang Sion, Allahmu jumeneng ratu! Para pangawasmu bakal ngungataké swara; kanthi swara bebarengan bakal padha ngidung: awit padha bakal weruh adu arep, nalika Pangéran mbalèkaké Sion manèh. Yesaya 52:7, 8.

“Kabar-kabar” ing ayat kaping patang puluh papat saka Daniel sewelas ndadèkaké manungsa duraka nesu banget, lan pambantaian getih kepausan sing pungkasan katindakaké. Pesen iku yaiku pesené malaékat katelu sing mundhak dadi panguwuh sora nalika angger-angger Minggu enggal bakal teka.

“Ora ana wong kang bakal kaukum nganti dheweke wus nampa pepadhang lan wus weruh kuwajibaning prentah kaping papat. Nanging manawa pranatan iku bakal metu kanggo meksa ngleksanani sabat palsu, lan panguwara sora saka ‘malaékat katelu’ bakal ngélingaké manungsa supaya aja nyembah kéwan galak lan recané, mula garis pamisah antarane kang palsu lan kang bener bakal katarik kanthi cetha. Sawisé kuwi, wong-wong kang isih tetep lumaku ana ing panerak bakal nampa tandhaning kéwan galak.” Signs of the Times, November 8, 1899.

“Pawarta saka wetan lan lor” kang ndadèkaké kapapan nesu, kang ngrembaka dadi pamedhar sora kang banter nalika hukum Minggu, lan pawarta iku yaiku pawarta udan pungkasan kang diwiwiti tanggal 11 September 2001. Tembung “sora banter” iku sawijining istilah kenabian kang nglambangaké kakuwatan kang saya mundhak.

“Bebener kanggo wektu iki, yaiku pekabaraning malaékat katelu, kudu diproklamasèkaké kanthi swara sora, tegesé kanthi kakuwatan sing saya mundhak, nalika kita nyedhaki ujian pungkasan sing agung.” The 1888 Materials, 1710.

“Pawartos” ing ayat patang puluh papat iku yaiku pesen udan pungkasan sadurunge mangsa kasempatan manungsa katutup, nalika Mikhaèl jumeneng. Iku pesen udan pungkasan sing padha kang teka tanggal 11 September 2001, nanging banjur ngrembaka dadi panguwuh

sora, utawa swara sora, nalika wong satus patang puluh papat èwu padha kasegel lan Roh Suci banjur kawutahaké tanpa ukuran. Iku pesen udan pungkasan sing padha kang nandhani mangsa panyegelan wong satus patang puluh papat èwu.

Pesen udan pungkasan iku kang wis dipalsokake déning sawijining pesen katentreman lan kaamanan sing dipratélakaké déning Adventisme Laodikia wiwit rawuhipun “keledai” nganti rawuhipun “singa”. Mangsa antarané 11 September 2001 lan angger-angger Minggu sing bakal enggal rawuh nandhani patilasane kasukman tumrap Adventisme Laodikia, lan wong-wong kang diadili sawisé omahé Allah (Yerusalem) diadili, padha mati ing kuburan sing padha. Ranjang pati tumrap Adventisme Laodikia iku ana ing antarané keledai lan singa, lan pesen kang ditampik lan nuwuhaké pati kanggo wong-wong mau iku yaiku “warta saka “wétan” (lambang Islam) lan saka lor (lambang kapausan). Iku pesen sing padha, yaiku pesen malaékat katelu.

Enem ayat pungkasan saka Daniel sewelas, kang kabukak segelé ing wektu wekasan ing taun 1989, yaiku pekabaran udan pungkasan, kang diproklamaké ing sawijining mangsa nalika sawijining pekabaran udan pungkasan palsu bab “katentreman lan kaslametan” lagi diproklamaké. Pengujian bab udan pungkasan dhisik ngadhepi brayaté Allah, amarga ana ing kono pangadilan wiwit, banjur ngadhepi pepanthan liyané ing sanjabané brayaté Allah. Awit saka iku, wigati banget supaya mangertèni “goroh” kang dilebokaké menyang Adventisme Laodikia ing generasi katelu, amarga nalika Allah nyurung metu Roh Suci-Nya marang wong-wong kang lagi dipasang segel déning Panjenengané, ing wektu kang padha Panjenengané uga nyurung metu kasasaran kang kuwat marang wong-wong kang ora nampani katresnan marang kayektèn.

Sajroning pasulayan ing limalas taun kapisan abad kaping rong puluh ngenani “saben dinané,” salah siji saka para priya sing mbélani pandhangan Millerit sing bener manawa “saben dinané” iku pralambang kaping, yaiku F. C. Gilbert. Gilbert iku sawijining wong sing murtad saka Yudaisme lan bisa maca sarta guneman nganggo basa Ibrani kanthi sampurna. Panjenengané mbélani pandhangan para pelopor ing kitab Daniel adhedhasar pangertené marang basa Ibrani. Ing taun 1910, yaiku taun sing padha nalika Sister White nulis manuskrip sing bakal kakubur nganti pirang-pirang dasawarsa, kang nedahaké manawa pandhangan Daniells lan Prescott ngenani “saben dinané” asalé saka malaékaté Iblis, Gilbert duwé wawancara pribadi karo Sister White ngenani perkara “saben dinané.”

Kita mangertos bilih piyambakipun sampun nindakaken satunggaling wawancara, awit piyambakipun enggal-enggal (ing dinten candhake) nyerat satunggaling ringkesan saking wawancara ingkang sampun dipunlampahi kaliyan Sister White. Ing taun 1931, A. G. Daniells damel satunggaling pratelan bilih piyambakipun sampun nindakaken wawancara kaliyan Sister White ngenani perkawis “the daily” ing taun ingkang sami—1910. Daniells ngaku bilih Sister White boten ninggalaken satunggaling panetepan punapa kemawon dhateng piyambakipun kejawi bilih “the daily” punika satunggaling pralambang saking pelayanan Kristus wonten ing papan suci. Nanging pratelan Daniells babagan satunggaling wawancara punika, boten namung satunggaling “goroh,” nanging punika “goroh”ing

ramalan ingkang ngasilaken kasasar ingkang kiyat.

Kagem para ingkang mbok bilih boten gadhah akses dhateng bagan taun 1843 lan 1850, prayogi dipunmangertosi bilih nalika bagan 1843 dipunwedharaken ing taun 1842, para Millerite taksih pitados bilih pasamuwan suci ingkang badhé dipunresiki minangkani pangujaning wangsit kalih èwu tigang atus taun punika inggih bumi. Nalika piyambakipun nerbitaken bagan 1850, nalika punika piyambakipun sampun mangertos bilih pasamuwan suci ingkang badhé dipunresiki punika inggih pasamuwan suci swarga. Awit saking punika, bagan 1843 boten gadhah ilustrasi papan suci Allah, nanging bagan 1850 gadhah ilustrasi papan suci Allah. Bab punika wigati, awit Daniells ngaken bilih wonten ing wawancaranipun kaliyan Sister White, piyambakipun nedahaken dhateng piyambakipun bagan 1843, lan piyambakipun nunjuk papan suci wonten ing bagan punika. Bab punika mesthinipun boten saged kalampahan, awit boten wonten papan suci wonten ing bagan 1843. Pangakenipun bab wawancara punika satunggaling “goroh.”

Nalika aku lagi nyinau sajarah iki ing taun 2009, lan banjur nyadari manawa wong-wong lanang ing loro-lorone prakara iki padha ngaku wis naté nindakaké wawancara karo Sister White ngenani bab “the daily,” aku ngirim layang surèl marang Ellen White Estate lan takon apa wong-wong mau nduwèni akses marang buku cathetan sing nyathet wawancara-wawancarané Sister White ing taun 1910. Wong-wong mau mangsuli manawa buku cathetan iku isih ana ing tangane. Ing ngisor iki yaiku layang surèlku lan wangsulan saka Ellen White Estate.

Senin, 19 Januari 2009

Kagem sinten kemawon ingkang magepokan:

Aku wis krungu manawa ana sawijining buku cathetan sing nyathet sapa waé sing naté nganakaké wawancara karo Sister White lan bab apa wawancara-wawancara mau. Aku lagi ngupaya mesthèkaké utawa mbantah apa A. G. Daniells naté nganakaké wawancara karo Sister White ing taun 1910 ngenani prakara “daily.” Aku ngerti manawa ana paseksi sajarah manawa wawancara iku pancèn kelakon, nanging aku kepéngin ngerti apa ana cathetan ing sawijining buku cathetan resmi sing saestu nyathet prakara iki. Ing wektu sing padha, aku uga wis diwènèhi katrangan manawa F. C. Gilbert uga naté nganakaké wawancara karo Sister White ing taun 1910 ngenani prakara “daily,” lan aku kepéngin ngerti apa prakara iku bisa dikonfirmasi déning sawijining buku cathetan sing dijaga déning stafé sajroning mangsa kuwi. Mbokmenawa pancèn ora ana buku cathetan, utawa mbokmenawa manawa ana panjenengan ora mbabar katrangan mau, utawa mbokmenawa prakara iku ngluwihi kasagedan panjenengan kanggo mriksa tumrap aku sanajan cathetan kuwi pancèn ana. Mulané, ing kahanan apa waé, aku kepéngin takon. Sembarang pitulungan sing bisa panjenengan wènèhake bakal banget dakajèni.

Dhuh Jeff,

Matur nuwun awit saking email panjenengan. Kula pancen gadhah cathetan ingkang cekap pepak babagan itinerary Ellen White, adhedhasar serat-seratipun, buku harianipun, saha jadwal-jadwal ingkang sampun dipunwedalaken, nanging boten wonten “buku log” ingkang mekaten punika.

Panjenengan mesthi sampun maos babagan rawuhipun A. G. Daniells sowan dhateng Ellen White wonten ing jilid 6 biografi EGW, *The Later Elmshaven Years*, kc. 256, 257. Kawula boten manggihaken cathetan mandhiri bab wawancara punika. Nanging, kawula gadhah sawijining serat saking Elder Gilbert tanggal 1 Juni 1910, ingkang nedahaken rencananipun supados wonten ing St. Helena (papan dunung Ellen White) tanggal 6–9 Juni. Mekaten punika sadaya watesing dokumen panyengkuyung ingkang kawula mangertos.

Mugi Allah mberkahi—Tim Poirier Wakil Direktur Ellen G. White Estate

Ora ana cathetan mandiri manawa Daniells tau nganakaké wawancara ngenani prakara “the daily,” nanging ana sawijining layang saka Gilbert sing nerangaké maksudé kanggo ana ing omahé wiwit tanggal enem nganti sangang Juni 1910.

Ing biografi Sister White, sing dirujuk déning Ellen White Estate, nalika putuné mbahas prakara wawancarané Daniells, dhèwèké nyathet pratelané Daniells ngenani wawancara palsu taun 1910:

“Ing sawijining wektu sawatara mengko ing sajroning rembugan-rembugan iku, Elder Daniells, katuntun déning W. C. White lan C. C. Crisler, kanthi ngudi banget supaya oleh saka Ellen White piyambak apa tegesé pratelan dheweke ing *Early Writings*, marani dheweke lan ngaturaké prakara iku ana ing ngarsané. Daniells nggawa *Early Writings* lan bagan taun 1843. Dheweke lungguh cedhak karo Ellen White lan tanpa kendhat nguncalake pitakon-pitakon marang dheweke. Pawartosé ngenani wawancara iki dikonfirmasi déning W. C. White:”

“Kula rumiyin maosaken dhateng Sister White pratelan ingkang kaparingaken ing nginggil punika wonten ing *Early Writings*. Lajeng kula nempataken wonten ing ngajengipun bagan kenabian kula ingkang dipunginakaken déning para pelados kita nalika njlentrehaken ramalan-ramalan ing Daniel lan Revelation. Kula ngarahaken manahipun dhateng gambar papan suci lan ugi dhateng mangsa 2300 taun kados dene kapacak wonten ing bagan punika.

“Banjur aku takon apa dheweke bisa ngélingi apa sing wis katuduhaké marang dhèwèké ngenani bab iki.

“Nalika aku ngélingi wangsulane, dheweke miwiti kanthi nyritakaké kepriyé sawatara para pamimpin sing tau ana ing gerakan taun 1844 ngupaya nemokaké tanggal-tanggal anyar kanggo pungkasaning mangsa 2300 taun iku. Upaya iki dimaksudaké kanggo netepaké tanggal-tanggal anyar tumrap rawuhé Gusti. Bab iki njalari kebingungan ana ing antarané wong-wong sing tau ana ing Gerakan Advent.

“Ing sajroning kabingungan iki Gusti nglairaké marang dhèwèké, pangandikané, yèn pamawas sing wis dicekel lan diaturaké bab tanggal-tanggal iku bener, lan yèn aja nganti ana panetepan wektu manèh, utawa pesen wektu manèh.

“Banjur aku nyuwun supaya dheweke nyritakake apa sing wis dicethakaké marang dheweke bab pérangan liyané saka “kurban padinan”—Pangéran, wadya, dijupuké “kurban padinan,” lan dirubuhaké pasamuwan suci.

“Panjenenganipun mangsuli bilih ciri-ciri punika boten dipunaturaken wonten ing ngarsanipun wonten ing sesanti kados dene pérangan wekdalipun. Panjenenganipun boten badhé dipuntuntun medal kanggé maringi katrangan babagan titik-titik ing pamedhar wangsit punika.

“Wawancara punika maringi kesan ingkang jero dhateng manah kula. Tanpa ragu-ragu, piyambakipun ngandika kanthi bebas, cetha, lan dawa bab mangsa 2300 taun, nanging ngenani pérangan sanès saking pitedah punika, piyambakipun meneng.”

“Kasimpulan siji-sijiné sing bisa dakjupuk saka panjelasané sing bebas bab wektu lan menengé bab dibuwangé “kurban saben dina” lan rubuhé papan suci, yaiku yèn wahyu sing diparingaké marang dhèwèké iku gegayutan karo wektu, lan yèn dhèwèké ora nampa panjelasane bab pérangan-pérangan liyané saka ramalan iku.—DF 201b, pratelan AGD, 25 Sept. 1931.” Arthur White, Ellen G. White, jilid 6, 257.

Daniells ngaku yèn dhèwèké wis nuduhaké bagan 1843 marang dheweke lan takon marang dheweke bab papan suci sing ora digambaraké ana ing bagan kuwi. Dhèwèké uga ngaku yèn dhèwèké njupuk buku *Early Writings* lan ndhesek dheweke nganggo pitakon-pitakon bab apa kang dimaksud nalika dheweke kanthi cetha nyarujuki pangerten para pionir ngenani “the daily” lan yèn bagan kuwi diarahaké déning tangané Pangéran. Putrané Ellen White, yaiku bapaké Arthur L. White, biografer sing nulis ringkesan babagan prastawa sing miturut omongan iki dianggep kelakon, wis nampani pandhangan satanis Daniells lan Prescott ngenani “the daily,” lan maringi paseksi kanggo ndhukung pengakoné Daniells bab apa kang wis dirungokaké ana ing wawancara kuwi. Wong-wong mau sajatine ora tiliti ing crita gawéané dhéwé, awit bagan 1843 ora nggambaraké sawijining papan suci sing bisa dituding déning Daniells.

Kasunyatan palsu liyane sing kawewakaké ana ing wawancara iku yaiku goroh manawa pethikan saka **Early Writings** iku minangka pepeling marang “ngetokaké wektu.” Pethikan sing miturut omongané Daniells ditakokaké iku kaya ing ngisor iki:

“Aku wis nyumurupi manawa bagan taun 1843 iku katuntun déning tangané Pangéran, lan yèn bagan iku ora kena diowahi; manawa angka-angka iku kaya kang Panjenengané karsakaké; manawa tangané ana ing sandhuwuré lan ndhelikaké sawijining kaluputan ing sawetara angka, supaya ora ana wong kang bisa ndeleng, nganti tangané dipunangkat.”

“Banjur aku weruh gegayutan karo ‘saben dina’ (Daniel 8:12), manawa tembung ‘kurban’ iku ditambahaké déning kawicaksananing manungsa, lan ora kalebu ing teks,

lan manawa Gusti maringaké pangerten sing bener bab iku marang wong-wong sing nglairaké panguwuhing wekdal pangadilan. Nalika ana kasawijèn, sadurungé taun 1844, meh kabèh padha sarujuk ing pangerten sing bener bab ‘saben dina’; nanging ing sajroning kabingungan wiwit 1844, pamanggih-pamanggih liyané wis dianut, lan pepeteng lan kabingungan banjur ndherek. Wektu dudu wis dadi pacoban wiwit taun 1844, lan ora bakal dadi pacoban menèh salawas-lawasé.” *Early Writings*, 74, 75.

Willie C. White, putranipun Sister White, sampun nampi pamanggih palsu babagan “the daily,” lan putranipun, Arthur, ngupados nglestantunaken “goroh” ingkang gegayutan kaliyan wawancara ingkang boten nate kalampahan punika kanthi nyobi maringi kesan bilih pepéling ing pethikan saking *Early Writings* punika namung lan kanthi éksklusif minangka pepéling nglawan netepaken wekdal. Argumentasi punika dipun-ripta ing taun-taun 1930-an lan lajeng dados pérangan utami saking “goroh” punika.

Kita bakal ngrembag argumentasi kasebut ing artikel sabanjuré.

“September 23d, Gusti nuduhaké marang aku yèn Panjenengané wus ngluluraké asta-Né kaping pindho kanggo mulihaké turahaning umat-Né, lan yèn ing mangsa panglumpuk iki sakehing upaya kudu diping pindhoni. Ing mangsa panyebaran Israel wus katempuh lan katrajang; nanging saiki, ing mangsa panglumpuk, Allah bakal marasaké lan mbebat umat-Né. Ing mangsa panyebaran, upaya-upaya kang ditindakaké kanggo nyebaraké kayektèn mung nduwèni pangaruh sithik, mung ngasilaké sathithik utawa ora ana babar pisan; nanging ing mangsa panglumpuk, nalika Allah wus nglebokaké asta-Né kanggo nglumpukaké umat-Né, upaya-upaya kanggo nyebaraké kayektèn bakal ngasilaké pengaruh kaya kang wus katetepaké. Kabèh wong kudu manunggal lan kebak semangat ing pakaryan iki. Aku weruh yèn iku ndadèkaké wirang tumrap sapa waé manawa nyandhak marang mangsa panyebaran minangka tuladha kanggo ngatur kita saiki ing mangsa panglumpuk; awit manawa Allah saiki ora nindakaké luwih akèh tumrap kita tinimbang kang Panjenengané tindakaké nalika semana, Israel ora bakal tau kalumpukaké. Kaya dene prelu manawa kayektèn iku dipun terbitaké lumantar sawijining layang kabar, semono uga prelu supaya dipun wartakaké.”

“Gusti nduduhaké marang aku yèn bagan taun 1843 iku dituntun déning asta-Nya, lan yèn ora ana pérangan siji waé saka bagan iku sing kena diowahi; yèn angka-angkane iku kaya sing dikarsakaké déning Panjenengané. Yèn asta-Nya ana ing sandhuwuré lan ndhelikaké sawijining kaluputan ing sapérangan angka iku, supaya ora ana wong siji waé sing bisa weruh, nganti asta-Nya dijabut.”

“Banjur aku nyumurupi gegayutan karo ‘Daily,’ manawa tembung ‘sacrifice’ iku ditambahaké déning kawicaksanané manungsa, lan dudu kalebu ing teks; lan manawa Gusti maringaké pamawasing kang bener bab iku marang wong-wong sing nglairaké panguwuhing jam pangadilan. Nalika pasawijèn isih ana, sadurungé taun 1844, meh kabèh padha manunggal ing pamawas kang bener bab ‘Daily;’ nanging wiwit taun 1844, ing satengahing kabingungan, pamawas-pamawas liyané wis dirangkul, lan pepeteng lan kabingungan banjur ngetutaké.” *Review and Herald*, November 1, 1850.